

Kender du nogen som tænder på dyr?

Kronik om seksuel misbrug af dyr af

Peter Møllerup

Formand for Dyrenes Venner

Medlem af Det Dyreetiske Råd

For nylig blev et føl på 1½ år seksuelt misbrugt af et menneske. Føllet var trukket ud af sin boks og bundet, og en stol var stillet op bag dyret. En dyrlæge undersøgte føllet og konkluderede, at dyret med stor sandsynlighed havde været udsat for af seksuel misbrug. Finder man gerningsmanden vil han blive straffet efter Dyreværnsloven, såfremt føllet har lidt skade. I modsat fald går han fri, for det er ikke forbudt i Danmark for mennesker at have sex med dyr.

For nogle år siden trængte en mand ind i en hestefold og voldtog en hoppe. Manden blev straffet for ulovlig indtrængning på anden mands ejendom, men ikke for at have voldtaget hoppen, for det er ikke forbudt i Danmark for mennesker at have sex med dyr.

Det er det derimod i en lang række andre lande. I England er straffen 2 års fængsel, hvis man har fuldbyrdet samleje med et dyr. Det gælder både for manden, som udfører ”the act of penetration”, og kvinden som lader et dyr udføre denne akt på sig. Men også i Frankrig, Holland, Canada, New Zealand og Indien straffes mennesker for forskellige former for sex med dyr. I USA har 31 stater en lovgivning, som forbyder seksuel aktivitet med dyr.

Det er min påstand, at langt de fleste almindelige danskere har svært ved at forstå, at sex med dyr herhjemme er lovligt. Det gælder både den almindelige form for sex og de mere avancerede og ekstreme former. Hvis man overkommer at sætte sig lidt grundigere ind i emnet, overraskes man og forarges, fordi de seksuelle aktiviteters art grænser sig til det ubeskrivelige. Det gælder også arten af anvendte dyr, som spænder helt fra høns til hingste. Der er heller ikke mange, der er klar over, at dyrene udnyttes kommercielt i dyrebordeller og sexshows, og at dyrepornografi optræder i store mængder på Internettet. Og som det er tilfældet med almindelig menneske-porno, så går udviklingen i mere og mere ekstrem retning og ender ofte ud i en grusom form for perversitet.

Et flertal i Folketinget og Regeringen har den holdning, at vi ikke behøver en særlig lovgivning for de seksuelle aktiviteter. Ifølge Dyreværnsloven skal ”dyr behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe”. Hvis man under de seksuelle aktiviteter ikke lever op til dette krav, bliver man straffet – ellers ikke. Måske kan denne pragmatiske holdning også skyldes, at man har medlidenhed med den minoritetsgruppe, som har et behov, de ikke kan styre, og derfor er nødt til at forgribe sig på dyr – på linie med pædofile, ludomaner og pyromaner.

Men hvor stort er problemet? Hvor mange dyrker sex med dyr, og hvor mange dyr kommer til skade i forbindelse med de seksuelle aktiviteter. Det er svært at komme med eksakte oplysninger, fordi det meste foregår i det skjulte, men meget tyder på, at Internettet virkelig har sat skub på aktiviteterne. Hjemmesider, chat rooms, fora for kæledyr og pornosider tyder på, at sodomi aldrig har været mere udbredt i den vestlige verden. I 2006 arbejdede Det Dyreetiske Råd under Justitsministeriet med en udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr. I den forbindelse forsøgte man at få et overblik over, hvor mange dyr i Danmark, der havde fået skader i forbindelse

med denne form for sex. De danske dyrlæger blev adspurgt gennem et spørgeskema, men svarene var så diffuse, at man valgte ikke at bruge dem i den endelige rapport.

Anderledes forholder det sig i det øvrige Skandinavien. I Sverige udsendte Djurskyyddsmyndigheten et stort antal spørgeskemaer til kommuner, dyrlæger, politimyndigheder m.v. Den totale svarfrekvens var 67 % og viste, at der i årene 2000-2004 var 119 formodede tilfælde af skader på dyr i forbindelse med sex. Mest udsatte var heste, men også hunde, katte og kvæg var repræsenteret i stort tal. I 102 af disse tilfælde blev der foretaget politianmeldelse. I Norge fik 652 dyrlæger lignende spørgsmål. Her svarede 329 og 22 % af disse havde haft mistanke om eller vished for, at dyr bragt til deres konsultation havde været udsat for seksuelt misbrug. Med hensyn til arten af skader var det hyppigst skader på ydre kønsorganer og endetarmsåbning på dyret, men også skader som sår, rifter, blødninger og hævelser nævnes. Hertil skal så lægges de psykiske skader, som dyrlægen ikke direkte kan registrere, og som sandsynligvis optræder i langt større antal.

Når noget er hemmeligt og foregår i det skjulte, er det naturligvis svært at få et overblik over omfanget. Mange dyreejere vil nok afholde sig fra at gå til dyrlægen, fordi de føler det pinligt at forklare, hvordan skaden på dyret er opstået. Det er også en af grundene til, at vi ikke kan nøjes med at bruge Dyreværnslovens bestemmelser for sanktioner – for hvordan skal vi nogensinde finde ud af, om dyret udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe under de seksuelle aktiviteter?

Min holdning er, at menneskelig seksuel omgang med dyr er uacceptabelt, og derfor må jeg tage afstand fra enhver aktivitet af denne art. Ud fra en etisk og biologisk betragtning er et sådant forhold så forkert, at jeg ikke kan forene det med mit personlige værdigrundlag i øvrigt. Det er samtidig dybt krænkende for dyrets værdighed og integritet. Vi mennesker bruger dyrene i mange sammenhænge, ja, vi tillader os endog at spise dem. Men så længe dyr er i vores varetægt, er vi forpligtet til at behandle dem ansvarsfuldt og med respekt. Det gælder dyrene i svinestaldene og på slagterierne. Det gælder forsøgsdyrene og de vilde dyr, som vi jæger. Men der er en stor forskel på at bruge dyr til konsum eller til udvikling af livsvigtig medicin og det, at dyr skal stå til rådighed for menneskets seksuelle lyster? Hvad ligeværdige partnere foretager sig seksuelt er for mig flintrende ligegyldigt. Voksne mennesker er ligeværdige partnere i den sammenhæng, men det er dyr og menneske ikke, og selv om dyret måske ikke opfatter eller reflekterer over den krænkende situation, så føler jeg mig forpligtiget til at skride ind på dyrets vegne. Samfundet har lavet regler for seksuel omgang mellem andre uligeværdige partnere (barn/voksen, elev/lærer, psykisk handicappet /pædagog), og samfundet må også sætte regler for dyr/menneske.

Jeg er vidende om, at der findes et beskedent mindretal af mennesker, som føler en umættelig og kærlig trang til at have seksuel kontakt med levende dyr (zoofili), og jeg ved, at denne minoritet i forvejen lever et liv, hvor hemmelighedskræmmeri, angst og omgivelsernes manglende accept i forvejen kan virke ødelæggende. Jeg misunder bestemt ikke disse menneskers forhold, men i denne sag vejer hensynet til respektfuld omgang med dyr tungere end hensynet til disse menneskers mulighed for seksuel omgang med dyr.

Nogen vil måske mener, at indførelse af straf ikke hjælper, da man sikkert aldrig kan bevise krænkerens skyld, men et samfund skal gennem lovgivning signalere, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Specielt overfor den opvoksende generation er denne signalværdi vigtig og med til at danne de unge. Man siger godt nok, at det forbudte opfordrer til at blive afprøvet. Måske første gang, men på længere sigt virker et forbud hæmmende. En lovgivning som forbyder sex med dyr,

og som bakkes op af forældre, pædagoger og andre voksne med relation til de unge, vil have en dæmpende virkning på ungdommens trang til at eksperimentere seksuelt med værgeløse dyr.

Det kan derfor ikke gå hurtigt nok med at få vedtaget en lov, som generelt forbyder mennesker at have seksuel omgang med dyr, og som samtidig forbyder dyrebordeller, dyrepornografi og dyresexshows.